

การวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงและความหมายแฝงทางสุนทรียะ ของเพลงพื้นบ้านในภาคเหนือของมณฑลส่าน

เป่ย์ อัน และ จื่อวาง หวัง

มหาวิทยาลัยเกริก

Krirk University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: an_bei@su.ac.th

บทคัดย่อ

เพลงพื้นบ้านซานเป่ย์ถือเป็นอัญมณีล้ำค่าในขุมทรัพย์ของดนตรีพื้นบ้านจีนซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง อีกทั้งยังมีลักษณะเฉพาะตัวที่สะท้อนถึงภูมิประเทศของพื้นที่ซานเป่ย์ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ขนบธรรมเนียมทางสังคม และจิตวิทยาของผู้คนในท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดนี้มีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อการก่อกำเนิดและพัฒนาของเพลงพื้นบ้านซานเป่ย์ ในดินแดนที่เต็มไปด้วยประวัติศาสตร์อันยาวนานนี้ เพลงพื้นบ้านซานเป่ย์ไม่เพียงแต่แสดงถึงคุณลักษณะทางสุนทรียศาสตร์อันหลากหลายผ่านทำนอง ภาษา และรูปแบบการแสดงเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงความต่อเนื่องของวัฒนธรรมและความเป็นปัจจุบันของยุคสมัยอีกด้วย บทความนี้จะพิจารณาเพลงพื้นบ้านซานเป่ย์ผ่านมุมมองเชิงสุนทรียศาสตร์ คติชนวิทยา และสังคมวิทยา โดยใช้วิธีการวิจัยเอกสาร การวิเคราะห์กรณีศึกษา และการสำรวจภาคสนาม เพื่อสำรวจลักษณะทางสุนทรียศาสตร์และการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ทางสุนทรียศาสตร์ของเพลงพื้นบ้านซานเป่ย์ในแต่ละช่วงเวลาในประวัติศาสตร์ ทั้งนี้เพื่อชี้ให้เห็นถึงบทบาทของเพลงพื้นบ้านในการสืบทอดทางวัฒนธรรมและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม รวมทั้งคุณค่าของเพลงพื้นบ้านซานเป่ย์ต่อสังคมสมัยใหม่ นอกจากนี้ยังมุ่งหมายที่จะชี้ชัดถึงความท้าทายและโอกาสที่เพลงพื้นบ้านซานเป่ย์ต้องเผชิญในกระบวนการถ่ายทอดในยุคปัจจุบัน และเสนอแนวทางการเผยแพร่และกลยุทธ์นวัตกรรม เพื่อส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาที่ทันสมัยของเพลงพื้นบ้านซานเป่ย์ พร้อมทั้งเสริมสร้างการยอมรับในความเป็นชาติพันธุ์และความมั่นใจทางวัฒนธรรม

คำสำคัญ: เพลงพื้นบ้านซานเป่ย์; สาระทางสุนทรียศาสตร์; การเปลี่ยนแปลงการรับรู้ทางสุนทรียศาสตร์; การสืบทอดทางวัฒนธรรม; การเปลี่ยนแปลงบทบาท

* วันที่รับบทความ : 16 สิงหาคม 2567; วันที่แก้ไขบทความ 11 ตุลาคม 2567; วันที่ตอบรับบทความ : 14 ตุลาคม 2567

Abstract

As a treasure in the treasure house of Chinese folk music, folk songs in northern Shaanxi carry profound historical and cultural accumulation and unique regional characteristics, and many factors such as ecological environment, social customs and people's psychology in northern Shaanxi have had a profound impact on the formation and development of folk songs in northern Shaanxi. In this land with a long history, the folk songs of northern Shaanxi not only show rich aesthetic characteristics in melody, language and performance style, but also reflect the continuity and epochality of national culture in their connotation and expression. This paper will combine the perspectives of aesthetics, folklore and sociology, and comprehensively sort out the aesthetic characteristics and aesthetic cognitive changes of folk songs in northern Shaanxi in different historical periods through literature research, case analysis and field investigation, so as to reveal the role of folk songs in cultural inheritance and social change and their value to modern society, and clarify the challenges and opportunities faced by folk songs in northern Shaanxi in modern inheritance. To further explore the communication channels and innovative strategies of modern northern Shaanxi folk songs, to help the modern transformation and development of northern Shaanxi folk songs, and to enhance national identity and cultural self-confidence.

Keywords: Shaanbei Folk Songs; Aesthetic Connotation; Aesthetic Cognition Shift; Cultural Inheritance; Functional Transition.

บทนำ

ปัจจุบันนี้ ผลงานวิจัยเกี่ยวกับเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์ในแวดวงวิชาการได้รับความสำเร็จอย่างมาก นักวิจัยหลายท่านได้วิเคราะห์เทคนิคการขับร้องของเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์จากมุมมองที่หลากหลาย เช่น จ้าวปินในงานวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์การใช้โน้ตระดับในบทเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์" ได้ทำการวิเคราะห์ครอบคลุมเกี่ยวกับการใช้โน้ตระดับในบทเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์ รวมถึงการจัดการและบทบาทของโน้ตระดับในการแสดงเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์ซึ่งมีความสำคัญอย่างมากในการแสดงออกทางดนตรีของเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์(จ้าว ปิน, 2017) ชูยตันในงานวิจัยเรื่อง "การสำรวจเทคนิคการนำการร้องแบบเบลคันโตมาใช้ในบทเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์" ได้ทำการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ครอบคลุมเกี่ยวกับการหายใจ การออกเสียง และการสะท้อนเสียงระหว่างการร้องแบบเบลคันโตกับการร้องเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์(ชูย ตัน, 2015) และงานของซือเสวในเรื่อง "บทบาททางศิลปะของสำเนียงท้องถิ่นในบทเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์" ที่ได้อธิบายถึงวัฒนธรรมสำเนียงท้องถิ่นของชานเป่ย์ที่ถูกผสมผสานเข้ากับเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์ ซึ่งทำให้มีลักษณะเฉพาะท้องถิ่นที่ชัดเจน(ซือ เสวี่, 2015) นอกจากนี้ ยังมีนักวิจัยที่มุ่งเน้นการศึกษาประวัติศาสตร์ของเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์และการวิเคราะห์ลักษณะทางวัฒนธรรมหรือดนตรีของผลงานบางชิ้น เช่น งานวิจัยของอันโปที่มีชื่อว่า "สหายซิงไต้ยังคงเป็นแรงบันดาลใจและให้คำแนะนำแก่เรา" ซึ่งได้ให้การยืนยันและวิเคราะห์ถึงผลงานและความสำเร็จทางศิลปะของนักดนตรีประชาชน เซียน ซิงไต้ และได้เรียกร้องให้สืบทอดผลงานของเขาอย่างต่อเนื่อง(อัน ป้อ, 1951) และงานวิจัยของหลี่โปในเรื่อง "การระลึกถึงขบวนการเพลงหยางเกอในเอี้ยนอาน —

การแสดงงิ้วพื้นบ้านบุงเบิกครบรอบ 15 ปี" ที่ได้ทำการระลึกถึงประวัติศาสตร์ของงิ้วคลาสสิก "พื้นบ้านบุงเบิก" ของซานเปย์ และได้อธิบายถึงคุณค่าของมันในช่วงเวลานั้น(หลี่ ป้อ, 1958) โดยรวมแล้ว งานวิจัยเกี่ยวกับเพลงพื้นบ้านซานเปย์ในแวดวงวิชาการได้ส่งเสริมการสืบทอดและการเฟื่องฟูของเพลงพื้นบ้านซานเปย์ บทความนี้จะดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหน้าที่ของเพลงพื้นบ้านซานเปย์จากมุมมองทางสุนทรียศาสตร์โดยใช้ช่วงเวลาทางประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกันเป็นเส้นทางหลัก พร้อมทั้งนำเสนอแนวคิดใหม่ๆ และเส้นทางที่เป็นไปได้ในการพัฒนาเพลงพื้นบ้านซานเปย์ในยุคปัจจุบัน

1. ประวัติความเป็นมาและเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเพลงพื้นบ้านซานเปย์

พื้นที่ซานเปย์ตั้งอยู่ในอ้อมกอดของที่ราบสูงดินเหลือง (Loess Plateau) ซึ่งลักษณะภูมิประเทศเป็นเนินเขารูปทรงลูกคลื่นที่เกิดจากดินเหลืองและทุ่งหญ้าในเขตทะเลทราย ประวัติการจัดตั้งมณฑลของซานเปย์สามารถย้อนกลับไปถึงสมัยสงครามระหว่างรัฐ (Warring States Period) ในช่วงปี 445-396 ก่อนคริสต์ศักราช ซึ่งเป็นช่วงของเว่ยเหวินโหว (Wei Wenhou) ในสมัยราชวงศ์หยวน ได้มีการจัดตั้งมณฑลซานซี และกำหนดเขตแดนของมณฑลไว้อย่างชัดเจน ซานเปย์ได้ค่อยๆ พัฒนาเป็นเขตภาคเหนือของสามภูมิภาคหลักในมณฑลซานซี และได้กลายเป็นพื้นที่สำคัญที่มีพรมแดนติดกับสี่มณฑล ได้แก่ มณฑลซานซี มณฑลมองโกเลียใน มณฑลหนิงเซีย และมณฑลกานซู ด้านทิศตะวันออกติดกับแม่น้ำหวงเหอ ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับมณฑลซานซี โดยมีแม่น้ำเป็นพรมแดนกัน ด้านทิศตะวันตกติดกับมณฑลหนิงเซียและมณฑลกานซู ทิศเหนือเชื่อมต่อกับชายแดนใต้ของทะเลทรายมู่ซู (Mu Us Desert) ในเขตเมืองเออร์ดอส (Ordos) ของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน และด้านทิศใต้เมื่อผ่านด่านจินชัวกวน (Jinsuoguan) และผ่านเมืองถงชวาน (Tongchuan) จะเข้าสู่ใจกลางมณฑลกานซู ดังนั้น ประเพณีของชาติพันธุ์ที่เป็นเอกลักษณ์ วัฒนธรรมทางศาสนาที่เข้มข้น ภูมิอากาศที่แปรปรวน และภูมิประเทศที่ขรุขระ ได้ร่วมกันหล่อหลอมให้เพลงพื้นบ้านซานเปย์มีลักษณะเด่นเฉพาะตัว ทำให้เพลงพื้นบ้านนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็น "มหากาพย์ที่ถูกแกะสลักบนที่ราบสูงดินเหลือง" และเป็น "ดอกไม้ประดับที่โดดเด่นในดนตรีพื้นบ้านของจีน มีลักษณะที่ยิ่งใหญ่ หนักแน่น โบราณ และกระชับ"(ตู้ หลินหยวน, เหยา หววยซาน และคณะ, 2023)

เพลงพื้นบ้านซานเปย์มีความเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมที่มีประวัติศาตร์ยาวนานและมีลักษณะพิเศษทางนิเวศวิทยาทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย การกำเนิดของเพลงพื้นบ้านซานเปย์สามารถย้อนไปได้ถึงยุคโบราณ ซึ่งเกิดขึ้นตามธรรมชาติในกระบวนการทำงานของผู้คนในยุคหนึ่ง เช่น การทำไร่ การเลี้ยงสัตว์ และการล่าสัตว์ โดยเป็นเพลงที่สั้นและเรียบง่าย ในช่วงยุคเหียนอัน เพื่อส่งเสริมการสร้างสรรคผลงานทางศิลปะที่เข้าใจง่ายและเป็นที่ยอมรับในหมู่ประชาชน นักทำงานศิลปะจึงเริ่มหันมารวบรวมและขุดค้นรูปแบบศิลปะต่างๆ ที่สืบทอดกันมาในชุมชน เพลงพื้นบ้านซานเปย์จึงเริ่มได้รับความสนใจ ในปี ค.ศ. 1939 วิทยาลัยศิลปะหลู่ซิ่น

ได้ก่อตั้ง "สมาคมนักวิจัยเพลงพื้นบ้าน" และเริ่มต้นการเก็บรวบรวมเพลงพื้นบ้านในวงกว้าง ต่อมาในปี ค.ศ. 1942 ประธานสมาคมนักวิจัยได้เรียกร้องให้นักทำงานศิลปะปรับตัวเข้ากับประชาชน โดยกล่าวว่า "ความเป็นที่นิยมในหมู่ประชาชนคือการที่ความคิดและความรู้สึกของนักทำงานศิลปะต้องเข้าถึงและสอดคล้องกับความคิดและความรู้สึกของมวลชนแรงงาน เกษตรกร และทหาร"(คณะกรรมการบรรณาธิการเอกสารพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย, 1991) เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ นักทำงานศิลปะจึงได้ลงพื้นที่ไปยังชุมชนและเรียนรู้ศิลปะพื้นบ้านอย่างจริงจัง กระบวนการรวบรวมและจัดเรียงเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์จึงมีการพัฒนาขึ้นอย่างมาก หลังการก่อตั้งประเทศ สมาคมนักวิจัยศิลปะพื้นบ้านได้ดำเนินการรวบรวมและจัดระเบียบเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์ในวงกว้าง ในขณะเดียวกัน นักทำงานศิลปะในพื้นที่หลายคนก็ได้ตีพิมพ์คอลเลกชันเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ด้วยการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทางประวัติศาสตร์และสังคม เพลงพื้นบ้านชานเป่ย์ได้พัฒนาและเปลี่ยนจากการเป็นเพลงสั้นๆ ในงานแรงงาน ไปสู่รูปแบบศิลปะที่หลากหลาย ซึ่งรวมถึงการบันเทิง การศึกษา การแสดงความรู้สึก และการต่อสู้ ในยุคดิจิทัล ประชาชนบางส่วนยังได้ใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตในการรวบรวมและจัดระเบียบเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์ ทำให้การทำงานสะดวกและมีประสิทธิภาพมากขึ้น และยังสามารถเก็บรักษาลักษณะทางธรรมชาติของเพลงพื้นบ้านได้ อีกทั้งยังสามารถอัปโหลดไฟล์เสียงและวิดีโอเพื่อบันทึกการร้องเพลงและฉากการร้องของนักร้องได้ ปัจจุบัน เพลงพื้นบ้านชานเป่ย์ยังคงมีบทบาทสำคัญในการสืบสานวัฒนธรรมและการให้ความรู้ด้านความงามในสังคมสมัยใหม่

เพลงพื้นบ้านชานเป่ย์ในฐานะศิลปะพื้นบ้านของชานเป่ย์ถือเป็นรูปแบบการแสดงที่เป็นตัวแทนที่สำคัญที่สุดของวัฒนธรรมชานเป่ย์ และยังเป็นส่วนประกอบสำคัญของวัฒนธรรมชานเป่ย์ด้วย เมื่อพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงหน้าที่และการศึกษาความงามของเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์ เนื้อหาทางวัฒนธรรมของเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์แสดงออกอย่างเด่นชัดในสามประการ ได้แก่ ประการแรก เพลงพื้นบ้านชานเป่ย์สะท้อนถึงลักษณะเฉพาะถิ่นและประวัติศาสตร์วัฒนธรรม เนื้อเพลงมีความหลากหลาย ครอบคลุมทุกแง่มุมของชีวิต เช่น แรงงาน ความรัก การแต่งงาน ครอบครัว และมิตรภาพ เพลงเหล่านี้สะท้อนถึงสภาพชีวิตและประสบการณ์ทางอารมณ์ของชาวชานเป่ย์ มีลักษณะเชิงบทกวีที่เข้มข้น และมีเนื้อหาบางส่วนที่เป็นเชิงเล่าเรื่อง ไม่เพียงแต่จะสื่อถึงความรู้สึกเท่านั้น แต่ยังบรรยายถึงขนบธรรมเนียมและวิถีชีวิตของชานเป่ย์ได้อย่างลึกซึ้ง และสะท้อนถึงทัศนคติที่ต่อชีวิตและความหวังในอนาคตของพวกเขา อีกทั้งทำนองที่มีจังหวะอันโดดเด่นของเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์ทำให้เป็นที่นิยมร้องและแพร่หลายในหมู่ชาวบ้าน ส่งเสริมการเชื่อมโยงความรู้สึกของชาวบ้าน และเสริมสร้างวัฒนธรรมของชุมชนร่วมกัน ประการที่สอง เพลงพื้นบ้านชานเป่ย์แสดงให้เห็นถึงเสน่ห์ของภาษาถิ่นชานเป่ย์ ภาษาถิ่นชานเป่ย์มีการออกเสียงและน้ำเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ เพิ่มความไพเราะและจังหวะให้กับเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์ ในเนื้อเพลงสะท้อนถึงอารมณ์ความรู้สึกที่แฝงไปด้วยความโศกเศร้า รวมถึงลักษณะนิสัยที่กล้าหาญ ไม่ยอมแพ้ และมองโลกในแง่ดี ซึ่งเป็นการแสดงถึงอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์และลักษณะทางวัฒนธรรมของชาวชานเป่ย์อย่างชัดเจน โดยเฉพาะในช่วงสงครามต่อต้านญี่ปุ่น เพลงพื้นบ้านชานเป่ย์มีบทบาทในการเผยแพร่

นโยบายและเสริมสร้างขวัญกำลังใจ ประการที่สาม เพลงพื้นบ้านชานเปयीมีรูปแบบศิลปะและคุณค่าทางสุนทรียะที่หลากหลาย รูปแบบศิลปะของเพลงพื้นบ้านชานเปयीรวมถึงเพลงเกี่ยวกับแรงงาน เพลงรัก เพลงแต่งงาน เพลงชนบท และเพลงบูชา ทำนองเพลงมีความไพเราะรื่นหู เนื้อร้องง่ายต่อการจดจำ และวิธีการร้องมีความกระตือรือร้น ทำให้เป็นที่ชื่นชอบอย่างมากในหมู่ชาวชานเปयी ด้วยการเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์ เพลงพื้นบ้านชานเปयीได้แพร่กระจายไปยังพื้นที่ที่กว้างขวางมากขึ้น กลายเป็นสะพานเชื่อมวัฒนธรรมชานเปयी เพลงพื้นบ้านชานเปयीสามารถสะท้อนให้เห็นถึงประวัติศาสตร์วัฒนธรรมและชีวิตประจำวันของชาวชานเปयीได้อย่างแท้จริง และในขณะเดียวกันก็ถ่ายทอดความงดงามและพลังแห่งดนตรี

2. ลักษณะความงามและคุณค่าหลากหลายมิติของเพลงพื้นบ้านชานเปयी

เพลงพื้นบ้านชานเปयीมีเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งและมีสไตล์ดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ ความงามของเพลงพื้นบ้านสะท้อนผ่านแนวคิดสุนทรียศาสตร์ทางดนตรีและคุณลักษณะทางวัฒนธรรม ซึ่งทั้งสองอย่างนี้ร่วมกันสร้างประสบการณ์ความงามทางศิลปะของเพลงพื้นบ้านชานเปयी การสำรวจลักษณะความงามของเพลงพื้นบ้านชานเปयीจากมุมมองที่แตกต่างกันสามารถช่วยให้ชัดเจนยิ่งขึ้นในเรื่องมาตรฐานความงามและการแสดงออกถึงคุณค่าได้ โดยการรวบรวมผลงานเพลงพื้นบ้านชานเปयीที่เป็นตัวแทนของยุคต่างๆ วิเคราะห์เนื้อหาและทำนองของเพลง บทบาททางวัฒนธรรม รวมถึงลักษณะความงาม ผ่านการสัมภาษณ์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการ (รายละเอียดตามตารางที่ 1) ซึ่งเป็นการขุดค้นลักษณะความงามของเพลงพื้นบ้านชานเปयीอย่างลึกซึ้ง และเปิดเผยคุณค่าหลากหลายมิติที่สะท้อนในด้านสุนทรียศาสตร์ดนตรี มานุษยวิทยาวัฒนธรรม และสังคมวิทยา

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เชี่ยวชาญจากการสัมภาษณ์ในงานวิจัยนี้ (N=10)

ผู้ให้สัมภาษณ์	รายละเอียด	จำนวน	สัดส่วน (100%)
เพศของผู้เชี่ยวชาญ	ชาย	6	60%
	หญิง	4	40%
อายุของผู้เชี่ยวชาญ	30-46 ปี	3	30%
	45-60ปี	5	50%
	มากกว่า 60 ปี	2	20%
ตำแหน่งวิชาการ	ศาสตราจารย์ (ตำแหน่งสูงสุด)	3	30%
	รองศาสตราจารย์	7	70%
วุฒิการศึกษาสูงสุด	ปริญญาเอกขึ้นไป	3	30%
	ปริญญาโท	4	40%

	ปริญญาตรี	3	30%
สถานที่ทำงาน	คณะวิทยาศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยเหียนอัน	2	20%
	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเหียนอัน	3	30%
	สถาบันศิลปะลู่วิน มหาวิทยาลัยเห ียนอัน	2	20%
	มหาวิทยาลัยครุศาสตร์สำนซี	1	10%
	คณะกรรมการแสดงและการเดินรำเห ียนอัน	1	10%
	สถาบันวิจัยประวัติศาสตร์การปฏิบัติ สำนซีสังคมศาสตร์	1	10%
	ความคุ้นเคยกับลักษณะความ งามของเพลงพื้นบ้านชานเปย	คุ้นเคยมาก	6
ค่อนข้างคุ้นเคย		2	20%
คุ้นเคยทั่วไป		2	20%
ความคุ้นเคยกับด้านดนตรี วิจารณ์ ภูมิปัญญาชาวบ้าน และสังคมวิทยาของเพลง พื้นบ้านชานเปย	คุ้นเคยมาก	3	30%
	ค่อนข้างคุ้นเคย	5	50%
	คุ้นเคยทั่วไป	2	20%

(1) ลักษณะความงามของเพลงพื้นบ้านชานเปยที่ถ่ายทอดสุนทรียภาพทางดนตรี

เพลงพื้นบ้านชานเปยในฐานะที่เป็นรูปแบบดนตรีพื้นบ้านที่ฝังรากลึกในดินแดนที่ราบสูงดินเหลืองทางตอนเหนือของมณฑลสำนซี มีเนื้อหาทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง มุมมองเชิงสุนทรียศาสตร์ทางดนตรีของเพลงพื้นบ้านชานเปยมีความเป็นเอกลักษณ์ไม่เพียงแต่สะท้อนผ่านท่วงทำนองที่ไพเราะและจังหวะที่หนักแน่นเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงความจริงใจและความลึกซึ้งที่ฝังรากลึกในชีวิตประจำวันและโลกแห่งความรู้สึกของประชาชนชานเปย ตัวอย่างเช่น "ซินเทียนโฮยว" ในฐานะรูปแบบหลักของเพลงพื้นบ้านชานเปย ไม่เพียงแสดงถึงการทำงานผลิตผล แต่ยังถ่ายทอดความรู้สึกที่ลึกซึ้ง โครงสร้างของเนื้อเพลงได้รับอิทธิพลจากเพลงพื้นบ้านและบทกวีเช่น "ซือจิง" โดยทั่วไปจะเป็นประโยคเจ็ดพยางค์ มีโครงสร้างที่สมมาตรระหว่างบรรทัดต้นและบรรทัดปลาย มักใช้คำซ้ำและคำเสริมเพื่อเพิ่มพลังในการแสดงออก

เนื้อเพลงของเพลงพื้นบ้านชานเปยมีรูปแบบที่สะท้อนถึงลักษณะของ "ซิง" ซึ่งบรรทัดต้นและบรรทัดปลายจะมีคำที่ซ้ำกันและมีโครงสร้างประโยคที่เหมือนกัน นักวิชาการในสมัยราชวงศ์ชิงได้กล่าวว่า "นี่เป็น

ตัวอย่างที่ชัดเจนที่สุดของรูปแบบซิง” (เย่า จีเหิง, กู เจอังก, 1958) การใช้คำซ้ำ คำที่เน้นย้ำ และภาษาถิ่นในเนื้อเพลงทำให้ภาษาในเพลงมีความเรียบง่ายและมีชีวิตชีวา เต็มไปด้วยกลิ่นอายท้องถิ่นและบรรยากาศชีวิตประจำวัน เช่น ในเพลง “ใครที่ไร้ซึ่งความดี ใครคนนั้นจะต้องตายก่อน” ที่มีเนื้อเพลงว่า “น้ำเย็นหนึ่งชาม กระดาษหนึ่งแผ่น ใครที่ไร้ซึ่งความดี ใครคนนั้นจะต้องตายก่อน น้ำเย็นหนึ่งชาม รูปหนึ่งดอก ใครที่ไร้ซึ่งความดี คนนั้นจะต้องไปพบนายยม”(ตู้ หลินหยวน, เหยา หวายซาน และคณะ, 2023) และในเพลง “คิดถึงเธอ” ที่ร้องว่า “รถไฟที่เร็วที่สุดก็ยังมีสถานี ผู้หญิงที่แย่มากที่สุดก็ยังมีผู้ชายของเธอ” (ตู้ หลินหยวน, เหยา หวายซาน และคณะ, 2023) จากลักษณะความงามของเนื้อเพลง เพลงพื้นบ้านซานเป่ยมีความดั้งเดิมสูง มีลักษณะที่เป็นสากลและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ทำให้เพลงมีการเผยแพร่ที่แพร่หลาย คำที่มีชีวิตชีวานั้นใช้โหมตที่หลากหลายเพื่อแสดงถึงเสน่ห์เฉพาะตัว โหมตของเพลงพื้นบ้านซานเป่ยมีความเหมือนกันกับเพลงพื้นบ้านในพื้นที่และชนชาติต่างๆ แต่ก็มีเอกลักษณ์ของตนเอง โหมต "เจิง" เป็นโหมตหลักที่แสดงถึงลักษณะที่โดดเด่นและให้ความรู้สึกถึงผู้ฟัง โหมต "ซาง" ถูกใช้เป็นส่วนเสริมที่พบได้บ่อย ซึ่งช่วยเติมเต็มความสดใหม่ให้กับเพลง โหมต "หยู" ค่อนข้างหายาก แต่เส้นเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ของโหมตนี้ก็ช่วยเพิ่มสีสันพิเศษให้กับเพลง โหมต "กง" และโหมต "เจียว" แม้ว่าจะพบเห็นไม่บ่อยนัก แต่ก็ช่วยเสริมให้ท่วงทำนองของเพลงพื้นบ้านซานเป่ยมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ เพลงพื้นบ้านจำนวนมากยังใช้เทคนิคการสลับโหมต ซึ่งลักษณะหลากหลายนี้ช่วยให้จังหวะของเพลงมีความหลากหลายและเปลี่ยนแปลงไปได้มากขึ้น มอประสพการณ์การฟังที่เป็นเอกลักษณ์แก่ผู้ฟัง จากลักษณะความงามของท่วงทำนองและจังหวะ เพลงพื้นบ้านซานเป่ยแสดงให้เห็นถึงความหลากหลาย ความแตกต่าง และความเปลี่ยนแปลงในการใช้โหมตและโทนเสียง ซึ่งลักษณะเหล่านี้รวมกันเป็นเสน่ห์ทางดนตรีอันเป็นเอกลักษณ์ของเพลงพื้นบ้านซานเป่ย

มุมมองด้านความงามทางดนตรีของเพลงพื้นบ้านซานเป่ยแสดงให้เห็นถึงการผสมผสานอย่างใกล้ชิดระหว่างดนตรีและชีวิต ซึ่งสะท้อนถึงความเข้าใจและความรู้สึกที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวซานเป่ยต่อธรรมชาติ ชีวิต และความรัก รวมถึงการแสดงออกทางอารมณ์ทางดนตรีอย่างจริงจัง โดยการวิเคราะห์ลักษณะความงามในเนื้อเพลง ทำนอง และจังหวะของเพลงพื้นบ้านซานเป่ย พบว่ามันไม่เพียงเป็นรูปแบบดนตรีหนึ่ง แต่ยังเป็นช่องทางสำคัญในการสื่อสารทางวัฒนธรรมและการแสดงออกทางอารมณ์ ซึ่งยังคงรักษาความงามของจังหวะดั้งเดิมไว้และรวมเอาความชอบด้านความงามของผู้ฟังที่แตกต่างกันเข้ามา แสดงให้เห็นถึงพลังชีวิตและความร่วมสมัยของวัฒนธรรมเพลงพื้นบ้าน ผู้สร้างสรรค์เพลงพื้นบ้านซานเป่ยมีความสามารถในการใช้ส่วนประกอบทางดนตรีที่หลากหลาย เช่น ทำนอง จังหวะ และอาร์โมนี เพื่อบรรยายชีวิตและแสดงออกถึงอารมณ์ งานสร้างสรรค์ของพวกเขาปฏิบัติตามกฎภายในของดนตรีอย่างเคร่งครัด ขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับความต้องการด้านความงามของผู้ฟัง ทำให้เพลงพื้นบ้านซานเป่ยมีความเป็นศิลปะและมีความเป็นประชาธิปไตยในตัวเอง

(2) ลักษณะความงามของเพลงพื้นบ้านชานเปี้ยที่สืบทอดประเพณีพื้นบ้านของชานเปี้ย

เพลงพื้นบ้านชานเปี้ยแสดงให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะของภูมิภาคและเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งในด้านข้อความทางภาษา การใช้ภาษาของเพลงพื้นบ้านมักอิงตามสำเนียงท้องถิ่นและตำนานปากเปล่า เนื้อเพลงมีความกระชับแต่มีความหมายลึกซึ้ง ในเนื้อเพลงมักมีการบรรยายถึงฉากการทำงาน ขนบธรรมเนียมประเพณี และทิวทัศน์ธรรมชาติของชาวชานเปี้ย โดยการถ่ายทอดรายละเอียดในชีวิตประจำวันอย่างจริงใจ เปิดเผยถึงสถานะต้นแบบของชีวิตในท้องถิ่นและจิตวิญญาณของประชาชน เช่น องค์ประกอบที่พบในเพลง เช่น “สูงที่ตีนเหลือง” และ “ถ้ำ” มีบทบาทสำคัญในการเข้าใจและสืบทอดประเพณีพื้นบ้านของชานเปี้ย จากการสัมภาษณ์และการจัดทำเอกสารพบว่าเพลงพื้นบ้านชานเปี้ยมีส่วนในการสืบทอดประเพณีพื้นบ้านของชานเปี้ยในสามด้านหลักๆ

เพลงพื้นบ้านชานเปี้ยมักปรากฏในกิจกรรมพื้นบ้านหลากหลายประเภท เช่น การเกษตร การจัดงานแต่งงาน งานศพ และเทศกาลต่างๆ โดยทำหน้าที่เป็นสื่อในการแสดงออกทางอารมณ์ มีบทบาทสำคัญในการรักษาความสัมพันธ์ทางสังคมและเสริมสร้างความเป็นเอกภาพทางวัฒนธรรม ตัวอย่างเช่น ในกิจกรรมทางการเกษตรที่สำคัญในภูมิภาคชานเปี้ย เช่น เทศกาลเริ่มต้นฤดูปลูกและเทศกาลเก็บเกี่ยว เพลงพื้นบ้านถูกใช้เพื่อขอพรให้ได้ผลผลิตที่ดี กระตุ้นการทำงาน และส่งเสริมจิตวิญญาณเชิงบวก เพลงพื้นบ้านในกิจกรรมเหล่านี้มักมีการใช้สัญลักษณ์และอุปมาอุปไมยที่หลากหลาย สะท้อนถึงบรรยากาศท้องถิ่นและลักษณะของความเป็นกลุ่มรวมที่เข้มข้น

นอกจากนี้ การขับร้องเพลงพื้นบ้านยังมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการปฏิบัติกิจกรรมทางประเพณีพื้นบ้าน ซึ่งการผสมผสานนี้ทำให้เพลงพื้นบ้านมีลักษณะของการมีส่วนร่วมและการโต้ตอบมากขึ้น ในงานเฉลิมฉลองเทศกาลที่เฉพาะเจาะจง เพลงพื้นบ้านกลายเป็นสะพานเชื่อมระหว่างบุคคลกับชุมชน ระหว่างอดีตและปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น ในงานแต่งงานแบบดั้งเดิมของชานเปี้ย เพลงงานแต่งงานไม่เพียงแต่บันทึกขนบธรรมเนียมการแต่งงานเท่านั้น แต่ยังสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองต่อความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงและจริยธรรมของครอบครัว

นอกจากนี้ การร้องเพลงพื้นบ้านมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการปฏิบัติของกิจกรรมพื้นบ้าน ซึ่งความสัมพันธ์นี้ทำให้เพลงพื้นบ้านมีความเข้าร่วมและมีปฏิสัมพันธ์ที่แข็งแกร่ง ในงานเฉลิมฉลองในเทศกาลเฉพาะ เพลงพื้นบ้านกลายเป็นสะพานที่เชื่อมโยงระหว่างบุคคลและกลุ่ม คนในอดีตและปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น ในงานแต่งงานแบบดั้งเดิมของชานเปี้ย เพลงแต่งงานไม่เพียงแต่บันทึกธรรมเนียมการแต่งงาน แต่ยังสะท้อนถึงมุมมองต่อความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงและจริยธรรมในครอบครัวอีกด้วย

คุณเหวินอิตัวยังได้ชี้ให้เห็นว่า บทกวีมักใช้ปลาเป็นสัญลักษณ์ของเพศ ดังนั้นชายหญิงจึงมักเปรียบปลาเป็นตัวแทนของกันและกัน (เหวิน อิตัว, 2017) ในเพลงพื้นบ้านชานเปี้ย มักใช้ไก่และนกเพื่อสื่อถึงผู้ชาย ในขณะที่ฟี่ซออย่างไม้พิน, กัญชง, และต้นหม่อน มักถูกมองว่าเป็นสัญลักษณ์ที่เกี่ยวกับการแต่งงานและการสืบพันธุ์

ซึ่งสัญลักษณ์ที่เต็มไปด้วยจินตนาการเหล่านี้ล้วนมีพื้นฐานมาจากประสบการณ์ชีวิตและประเพณีพื้นบ้านในภูมิภาคชานเป่ย์ ลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ของเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์สะท้อนถึงความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและหลากหลายกับประเพณีพื้นบ้าน โดยบรรจุวัฒนธรรมท้องถิ่นและประเพณีชาติอันลึกซึ้ง ความสัมพันธ์เชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองอย่างมีผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อคุณลักษณะทางศิลปะและรูปแบบการเผยแพร่ของเพลงพื้นบ้าน

(3) เพลงพื้นบ้านชานเป่ย์แสดงให้เห็นถึงลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ที่หลากหลายภายในสภาพสังคมที่แตกต่างกัน

การแพร่หลายและการเปลี่ยนแปลงของมันได้รับผลกระทบโดยตรงจากสภาพแวดล้อมทางสังคม ในแต่ละยุคสมัย โครงสร้างทางสังคมและสภาพแวดล้อมทางการเมืองมีผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อการสร้างสรรค์ การแพร่กระจาย และการรับรู้ทางสุนทรียศาสตร์ของเพลงพื้นบ้านชานเป่ย์ ตั้งแต่บทเพลงในบริบทสังคม การเกษตร ไปจนถึงอารมณ์และการต่อสู้ในช่วงสงคราม จนถึงการเปลี่ยนแปลงที่หลากหลายของชีวิตสังคมสมัยใหม่ เพลงพื้นบ้านชานเป่ย์บรรจุข้อมูลทางวัฒนธรรมทางสังคมที่หลากหลาย และสะท้อนถึงทัศนคติและความรู้สึกของผู้คนต่อสภาพแวดล้อมการดำรงชีวิต โครงสร้างทางสังคมและการเปลี่ยนแปลงของมัน

ในช่วงเวลาการเกษตรแบบดั้งเดิม เพลงพื้นบ้านมักมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับแรงงาน ความรัก และความสัมพันธ์ โดยสะท้อนถึงความพึงพิงต่อสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสภาพปรารถนาที่จะมีผลผลิตอุดมสมบูรณ์ และชีวิตที่มีความสุข เช่น เพลง<เพลงคนเรือแม่น้ำฮวงเหอ>ที่ร้องโดยชาวประมงสูงวัยหลี่ชื่อหมิ่น, เพลงที่ใช้ในการขุดถ่าน, และเพลงเรียกคนงานขุดดิน ซึ่งมีทำนองที่เรียบง่ายและสดใส มีจังหวะที่แข็งแรง สะท้อนถึงการเคลื่อนไหวของชีวิตเกษตรกรรมและความงามของชีวิตที่เรียบง่าย เมื่อสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะในช่วงสงครามและการปฏิวัติ เพลงพื้นบ้านชานเป่ย์ได้เกิดการพัฒนาอย่างชัดเจนในแง่ของรูปแบบการแสดงออกและเนื้อหา เนื้อเพลงที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้นและทำนองที่มีเสน่ห์สะท้อนถึงอารมณ์อันร้อนแรงของประชาชนในการต่อสู้และความหวังต่ออนาคตที่สดใส ตัวอย่างเช่น “ภูเขาหนึ่งลูกน้ำหนึ่งสาย กองทัพแดงกลางมาถึงชานเป่ย์”(ตู๋ หลินหยวน, เหยา หวายชาน และคณะ, 2023) และ “ผ้าเช็ดหน้าสีน้ำเงินสามผืน พี่ชายตามหลิวจื้อตัน”(ตู๋ หลินหยวน, เหยา หวายชาน และคณะ, 2023) ซึ่งเน้นการแสดงออกถึงความปรารถนาทางจิตวิญญาณและการชื่นชมคุณค่าทางจริยธรรม ลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ของมันมีความเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับจิตวิญญาณของการต่อสู้และคุณค่าของความเป็นกลุ่มในสังคม เมื่อเข้าสู่สังคมสมัยใหม่ ลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ของเพลงพื้นบ้านไม่เพียงแต่ยังคงสืบทอดความรู้สึกเกี่ยวกับท้องถิ่นตามแบบดั้งเดิม แต่ยังคงแสดงถึงความทันสมัยในด้านภาษา รูปแบบ และวิธีการเผยแพร่ โดยสะท้อนถึงการรวมตัวและการแลกเปลี่ยนระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมและสมัยใหม่ รวมถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมต่างประเทศ

ลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ของเพลงพื้นบ้านชานเปयीมีต้นกำเนิดมาจากลักษณะเฉพาะของภูมิภาค และพื้นฐานชีวิต โดยพิจารณาจากผลกระทบของสภาพสังคมต่อการรับรู้ทางสุนทรียศาสตร์ของเพลงพื้นบ้าน มันสะท้อนถึงสถานะชีวิต ความคิดและอารมณ์ของประชาชนในชานเปयीภายใต้บริบททางสังคมที่แตกต่างกัน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างทางสังคม จากหลายมุมมองที่ถ่ายทอดภาพที่แท้จริงของสังคมใน ขณะนั้น โดยรวมแล้ว เพลงพื้นบ้านชานเปयीในฐานะผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมพื้นบ้านของภูมิภาคชานเปयी สภาพ สังคมมีผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อคุณลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ของเพลงพื้นบ้านชานเปयी และภายใต้บริบท ชีวิตที่เฉพาะเจาะจง เพลงพื้นบ้านชานเปयीยังได้ใช้รูปแบบของดนตรีและการร้องเพลงในการเปิดเผย ความหมายทางสังคมในยุคเฉพาะ และแสดงให้เห็นถึงคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์

3. การรับรู้ทางสุนทรียศาสตร์และการเปลี่ยนแปลงฟังก์ชันของเพลงพื้นบ้านชานเปयी

ลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ของเพลงพื้นบ้านชานเปयीมีความหลากหลายมากขึ้นตามการพัฒนาของ สังคม ทำให้ผู้คนมีการรับรู้และการประเมินเกี่ยวกับรูปแบบศิลปะเพลงพื้นบ้านในภูมิภาคนี้เปลี่ยนแปลงไป ตั้งแต่ต้น เพลงพื้นบ้านชานเปयीเริ่มต้นจากการเป็นเสียงร้องในทุ่งนาไปจนถึงการร้องเพลงรักที่มีความรู้สึกซึ้งๆ ระหว่างชายและหญิง มันมีฟังก์ชันพื้นฐานที่หลากหลายและใกล้ชิดกับชีวิต ในยุคปฏิวัติ เพลงพื้นบ้านชานเปयी กลายเป็นสื่อที่มีพลังในการเผยแพร่แนวคิดปฏิวัติและกระตุ้นความกระตือรือร้นของประชาชน โดยเนื้อเพลง ได้บรรจุความปรารถนาอย่างลึกซึ้งต่อเสรีภาพ ความเท่าเทียม และความยุติธรรม ในช่วงการก่อสร้างสังคมนิย ม เพลงพื้นบ้านชานเปयीก็ได้ใช้เส้นทางศิลปะของมันเพื่อส่งเสริมคุณค่าหลักของสังคมนิยม และมีส่วนช่วย ในการพัฒนาวัฒนธรรมสังคมนิยม ในความเป็นจริง การรับรู้ทางสุนทรียศาสตร์ของเพลงพื้นบ้านชานเปयीได้รับ ผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญจากบรรยากาศทางการเมือง นโยบายทางวัฒนธรรม ศิลปินดั้งเดิม และสื่อการ สื่อสารต่างๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงฟังก์ชันของเพลงพื้นบ้านชานเปयी

ประการแรก บรรยากาศทางการเมืองมีผลต่อการรับรู้ทางสุนทรียศาสตร์ของเพลงพื้นบ้านชานเปयी ในฐานะสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของภูมิภาค เพลงพื้นบ้านชานเปयीได้รับอิทธิพลอย่าง ลึกซึ้งจากบรรยากาศทางการเมืองในแต่ละยุคสมัย โดยมีร่องรอยที่ชัดเจนในลักษณะทางสุนทรียศาสตร์และ เส้นทางการพัฒนาของมัน โดยเฉพาะในช่วงเหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและการเคลื่อนไหวทาง สังคม บรรยากาศทางการเมืองมีบทบาทสำคัญต่อแนวโน้มทางสุนทรียศาสตร์และเนื้อหาหัวข้อของเพลง พื้นบ้าน ในด้านหนึ่ง แสดงให้เห็นถึงบทบาทของเพลงพื้นบ้านในเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ เพลงพื้นบ้านชาน เปयीมีบทบาทสำคัญในหลายเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ โดยทำหน้าที่เป็นพยานทางประวัติศาสตร์และเป็น สื่อกลางในการสื่อสารอารมณ์และความทรงจำทางวัฒนธรรม ในช่วงสงครามต่อต้านญี่ปุ่นและสงคราม ปลดปล่อย เพลงพื้นบ้านชานเปयीได้รับการมอบหมายภารกิจในการกระตุ้นขวัญกำลังใจและเผยแพร่ความคิด โดยเพลงเช่น "กองทัพแดงแปดกอง" และ "หนานนี่หวาน" กลายเป็นสัญลักษณ์ของยุคนั้น ในอีกด้านหนึ่ง

แสดงให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างกรมโฆษณาทางการเมืองกับการสร้างเพลงพื้นบ้าน ในแต่ละช่วงเวลาของประวัติศาสตร์ สภาพแวดล้อมทางการเมืองมีอิทธิพลต่อการสร้างเพลงพื้นบ้านอย่างมีนัยสำคัญและแสดงถึงการโต้ตอบอย่างลึกซึ้งระหว่างกรมโฆษณาทางการเมืองกับการสร้างเพลงพื้นบ้าน

ประการที่สอง นโยบายทางวัฒนธรรมมีผลต่อการชี้แนะทางสุนทรียศาสตร์ของเพลงพื้นบ้าน ชานเป๋ย ในฐานะที่เป็นตัวแทนวัฒนธรรมที่สำคัญในภูมิภาคนี้ สไตล์ทางสุนทรียศาสตร์ของเพลงพื้นบ้านชานเป๋ยได้รับอิทธิพลอย่างสำคัญจากนโยบายทางวัฒนธรรม เมื่อรัฐบาลเริ่มให้ความสำคัญกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการปกป้องวัฒนธรรมดั้งเดิม นโยบายทางวัฒนธรรมจึงเริ่มเน้นถึงคุณค่าและความสำคัญของเพลงพื้นบ้านมากขึ้น ซึ่งในระดับหนึ่งได้มีส่วนช่วยสร้างการรับรู้ทางสุนทรียศาสตร์ของประชาชนต่อเพลงพื้นบ้าน นโยบายทางวัฒนธรรมได้มีการสนับสนุนทางการเงิน การกำหนดกฎหมายเพื่อปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมที่ไม่มีรูปแบบ การสนับสนุนการวิจัยทางวิชาการ และการจัดกิจกรรมเทศกาลเพลงพื้นบ้าน ซึ่งมีส่วนในการส่งเสริมการแพร่กระจายและการปกป้องเพลงพื้นบ้านชานเป๋ยอย่างมีประสิทธิภาพ ในด้านหนึ่ง การศึกษาเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเพลงพื้นบ้าน เพลงพื้นบ้านชานเป๋ยในฐานะมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ การรวมเพลงนี้เข้าในระบบการเรียนการสอนไม่เพียงแต่ช่วยในการถ่ายทอดวัฒนธรรม ยังมีส่วนกระตุ้นความรู้สึกเกี่ยวกับอัตลักษณ์ชาติพันธุ์และความมั่นใจในวัฒนธรรมของนักเรียน ในอีกด้านหนึ่ง การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมได้ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงทางสุนทรียศาสตร์ของเพลงพื้นบ้าน ในบริบทของการหลอมรวมวัฒนธรรมระดับโลก ลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ของเพลงพื้นบ้านชานเป๋ยได้ประสบกับการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน เมื่อกระบวนการโลกาภิวัตน์ก้าวหน้าไป การแลกเปลี่ยนระหว่างวัฒนธรรมต่างๆ ก็กลายเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิด และมรดกทางวัฒนธรรมที่มีค่าอย่างเพลงพื้นบ้านชานเป๋ยซึ่งมีต้นกำเนิดมาจากภูมิภาคตะวันตกเฉียงเหนือของจีน ก็เริ่มได้รับความสนใจจากสังคมระหว่างประเทศ

ประการที่สาม การเปลี่ยนแปลงในความรับรู้เกี่ยวกับบทบาทของศิลปินมีผลต่อการรับรู้ทางสุนทรียศาสตร์ของเพลงพื้นบ้านชานเป๋ย ในยุคสื่อใหม่ บทบาทของศิลปินได้เปลี่ยนแปลงไปอีกขั้น พวกเขาไม่จำกัดอยู่เฉพาะแพลตฟอร์มการสร้างสรรคและการแสดงดั้งเดิม แต่มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการสร้างและเผยแพร่วัฒนธรรมทางออนไลน์ ศิลปินกลายเป็นผู้แพร่กระจายวัฒนธรรม โดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเผยแพร่ผลงานและแนวคิดของตนไปยังผู้ชมที่กว้างขึ้น ในบริบททางวัฒนธรรมที่เฉพาะเจาะจง ศิลปินยังสามารถใช้การปฏิบัติทางสร้างสรรคของตนเพื่อถ่ายทอดและสร้างสรรควัฒนธรรมดั้งเดิม โดยใช้เพลงพื้นบ้านชานเป๋ยเป็นตัวอย่าง ศิลปินได้ใช้การค้นหาและการตีความองค์ประกอบดั้งเดิม เพื่อทำให้เพลงพื้นบ้านเหล่านี้มีชีวิตชีวาใหม่ พวกเขาไม่เพียงแต่รักษาสุนทรียศาสตร์และการแสดงออกทางอารมณ์ดั้งเดิมของเพลงพื้นบ้านไว้ แต่ยังสามารถผสมผสานองค์ประกอบทางดนตรีสมัยใหม่และวิธีการสร้างสรรคเข้ามา สร้างสรรคเพลงพื้นบ้านใหม่ที่มีเอกลักษณ์ตามยุคสมัย

นอกจากนี้ ในยุคที่เทคโนโลยีก้าวหน้าอย่างรวดเร็วนี้ การถ่ายทอดและพัฒนาของเพลงพื้นบ้านชานเปี้ยกำลังเผชิญกับความท้าทายและโอกาสที่ไม่เคยมีมาก่อน หนึ่งด้าน วิธีการถ่ายทอดแบบดั้งเดิม เช่น การเล่าชานกันปากต่อปาก และการถ่ายทอดจากอาจารย์สู่นักเรียน กำลังยากที่จะปรับตัวให้เข้ากับการพัฒนาที่รวดเร็วของสังคมสมัยใหม่ การใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศมีการแพร่หลายมากขึ้น ทำให้เกิดบทบาทที่ไม่สามารถทดแทนได้ในการอนุรักษ์และเผยแพร่เพลงพื้นบ้านชานเปี้ย แพลตฟอร์มดนตรีดิจิทัล สื่อสังคมออนไลน์ และวิดีโอออนไลน์กลายเป็นช่องทางที่สำคัญในการดำรงอยู่และถ่ายทอดเพลงพื้นบ้านชานเปี้ย ผ่านการจัดเก็บข้อมูลเสียงและวิดีโอในรูปแบบดิจิทัล ทำให้เพลงพื้นบ้านชานเปี้ยถูกอนุรักษ์ได้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ดิจิทัลเหล่านี้มีลักษณะที่สะดวกในการคัดลอก เผยแพร่ และเก็บรักษาในระยะยาว อีกด้านหนึ่ง ในสภาพแวดล้อมทางอินเทอร์เน็ต แนวโน้มทางสุนทรียศาสตร์ของเพลงพื้นบ้านชานเปี้ยมีลักษณะและทิศทางการพัฒนาใหม่ ด้วยช่องทางการแพร่กระจายที่หลากหลายมากขึ้น กลุ่มผู้ชมก็ได้ขยายจากขอบเขตภูมิภาคไปสู่เวทีระดับโลก การรับรู้ทางสุนทรียศาสตร์ของเพลงพื้นบ้านต้องเผชิญกับความต้องการที่หลากหลายจากผู้ชมที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน แพลตฟอร์มออนไลน์ได้นำเสนอวิธีการเผยแพร่เพลงพื้นบ้านในลักษณะที่ไม่รวมศูนย์และไม่เป็นเชิงเส้น ทำให้ผลงานเพลงพื้นบ้านสามารถเข้าถึงและได้รับการชื่นชมจากกลุ่มที่หลากหลายยิ่งขึ้น ส่งเสริมความเปิดกว้างและการมีปฏิสัมพันธ์ของวัฒนธรรมเพลงพื้นบ้าน

การเปลี่ยนแปลงของฟังก์ชันเพลงพื้นบ้านชานเปี้ยเกิดขึ้นพร้อมกับการขยายความรู้ทางสุนทรียศาสตร์ ในด้านหนึ่ง มันได้พัฒนาไปจากรูปแบบดนตรีพื้นบ้านเพียงอย่างเดียว สู่การเป็นสัญลักษณ์ที่โดดเด่นของวัฒนธรรมในภูมิภาค ในอีกด้านหนึ่ง เพลงพื้นบ้านชานเปี้ยสามารถใช้ช่องทางการแพร่กระจายที่หลากหลายเช่น วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต เพื่อข้ามข้อจำกัดทางภูมิศาสตร์และเข้าสู่โลกที่กว้างขึ้น ฟังก์ชันของเพลงพื้นบ้านก็ขยายไปยังวัฒนธรรม การศึกษา และด้านสำคัญอื่นๆ นอกจากนี้ การเคลื่อนไหวที่รวดเร็วของสังคมสมัยใหม่ได้นำมาซึ่งความกดดันที่หลายคนไม่สามารถรับมือได้ และอารมณ์ที่แท้จริงที่ซ่อนอยู่ในใจลึกๆ ของเพลงพื้นบ้านชานเปี้ย รวมถึงทำนองที่เรียบง่ายแต่สะท้อนใจ กลับเหมือนแสงอาทิตย์ที่อบอุ่นทะลุผ่านความมืด ทำให้เพลงนี้มีฟังก์ชันในการรักษาจิตใจอย่างเป็นเอกลักษณ์

4. ข้อเสนอในการอนุรักษ์และพัฒนานเพลงเสฉวนเหนือ

การรับรู้ด้านความงามและการตอบสนองฟังก์ชันของนเพลงเสฉวนเหนือมีบทบาทในการขับเคลื่อนและมีอิทธิพลต่อการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมของสังคมในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแต่ละช่วงเวลาได้มีบทบาทที่หลากหลายและหลายมิติในการรวมตัวตนทางวัฒนธรรม ส่งเสริมวัฒนธรรมดั้งเดิม และเผยแพร่ความคิดที่ก้าวหน้า เป็นต้น ขณะนี้กลุ่มผู้ฟังเพลงเสฉวนเหนือได้ขยายจากระดับท้องถิ่นไปสู่ระดับชาติและระดับสากล ในสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมและสื่อที่หลากหลาย การตอบสนองต่อผลงานแสดงถึงความซับซ้อนในหลายมิติและหลายมุมมอง ซึ่งมีทั้งการอนุรักษ์และยึดถือความงามดั้งเดิม รวมถึง

นวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทยุคใหม่ ในบรรดานี้ การรับรู้ด้านความงามของผู้ฟังต่อเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือได้เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญตามการปรับปรุงเงื่อนไขทางวัสดุ ซึ่งเนื้อเพลงที่เคยสะท้อนถึงชีวิต เช่น การทำงาน งานศพ การแต่งงาน การปฏิบัติ และการต่อสู้ ได้มีช่องว่างกับสังคมปัจจุบัน และกลุ่มผู้สืบทอดเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือมีความไม่แน่นอน โครงสร้างบุคลากรไม่เหมาะสม และขาดแคลนทรัพยากรมนุษย์ ทำให้เพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือสูญเสียบรรยากาศเดิมดั่งนั้น ในยุคใหม่ การอนุรักษ์และพัฒนาเพลงเสฉวนเหนือจึงเผชิญกับความท้าทายและโอกาสใหม่ ๆ โดยอิงจากการศึกษาในเรื่องการรับรู้ด้านความงามและการเปลี่ยนแปลงฟังก์ชันของเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือ ขอนำเสนอข้อคิดเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนา ดังนี้:

1. การเสริมสร้างการฝึกอบรมและการคุ้มครองผู้สืบทอดเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือ ตั้งแต่ปี 2002 ประเทศจีนได้เริ่มดำเนินโครงการ "การช่วยเหลือและคุ้มครองมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้และมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นปากเสียงของมนุษยชาติ" อย่างเป็นทางการ ในปี 2008 เพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือได้รับการบันทึกลงในรายการ "มรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของโลก" ทำให้การสืบทอด พัฒนา และคุ้มครองเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือกลายเป็นหัวข้อวิจัยที่สำคัญระดับชาติ นโยบายที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์วัฒนธรรมของประเทศได้เปิดโอกาสในการพัฒนาและนวัตกรรมของเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนืออย่างกว้างขวาง อย่างไรก็ตาม กลุ่มผู้สืบทอดเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือมีความไม่แน่นอน ผู้สูงอายุค่อยๆ ถอนตัวออกจากการสืบทอด และพลังงานใหม่ที่เข้ามาแทนที่มีไม่เพียงพอ ศิลปินพื้นบ้านหลายคนประสบปัญหาความกดดันด้านการดำรงชีวิต ซึ่งทำให้พวกเขาไม่สามารถทุ่มเททั้งใจและกายในการสืบทอดเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือได้ หากต้องการพัฒนานเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนืออย่างกว้างขวาง การคุ้มครองผู้สืบทอดและการปฏิรูประบบนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่ง จำเป็นต้องมีการปรับความเข้าใจเกี่ยวกับการสืบทอดและการคุ้มครอง หนึ่งด้านต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบและตีพิมพ์เอกสารและโน้ตเพลงของเพลงพื้นบ้านเหล่านี้ สิ่งพิมพ์เหล่านี้ไม่เพียงแต่บันทึกประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งของเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือเท่านั้น แต่ยังเป็นฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการสืบทอดอีกด้วย ในอีกด้านหนึ่ง ทุกภาคส่วนในสังคมควรมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและการคุ้มครองผู้สืบทอด โดยรัฐบาลและหน่วยงานด้านวัฒนธรรมควรมีบทบาทในการนำทางและจัดระเบียบ ทำให้การคุ้มครองวัฒนธรรมเป็นระดับการบริหาร และประสานงานอย่างใกล้ชิดกับผู้เชี่ยวชาญและนักวิจัยในวงการศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากความเชี่ยวชาญของพวกเขาในการสืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่น นอกจากนี้ ชุมชนและศิลปินพื้นบ้านที่จัดตั้งขึ้นเองควรมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางเพื่อทำให้ความเข้าใจและการยึดมั่นในวัฒนธรรมพื้นเมืองเกิดขึ้นอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2. การส่งเสริมการนำนิพนธ์และรูปแบบดนตรีของเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือไปสู่การสร้างสรรค์ใหม่ในช่วงประวัติศาสตร์ใหม่ในปัจจุบัน การสร้างนวัตกรรมในรูปแบบการพัฒนาเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือเป็นสิ่งสำคัญมาก ซึ่งไม่เพียงแต่รวมถึงการบริหารจัดการและรูปแบบการดำเนินงานใหม่เท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงฝีมือศิลปะและคุณค่าด้านวรรณกรรมเพื่อให้ตรงตามความต้องการทางการรับรู้และความงามของผู้ฟังในช่วงเวลาต่างๆ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานดนตรีที่มีเอกลักษณ์ท้องถิ่นและมีลักษณะเฉพาะของจีน เพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือจำเป็นต้องดำเนินการปฏิรูปในขณะที่สืบทอด ในฐานะที่เป็นรูปแบบศิลปะที่มีลักษณะวัฒนธรรมท้องถิ่นเฉพาะตัวและมีประวัติศาสตร์ยาวนาน เพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือสะสมบทเพลงจำนวนมาก แต่ยังมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการร้องเพลงและเนื้อหาการบรรเลงดนตรีที่ค่อนข้างซ้ำซาก รูปแบบการร้องเพลงแบบดั้งเดิมส่วนใหญ่เป็นการร้องเดี่ยวและการร้องคู่ และสภาพแวดล้อมการแสดงมักถูกจำกัดอยู่ในทุ่งนาและภูเขา ขณะที่การบรรเลงดนตรีมักเป็นการร้องสดและขาดรูปแบบการบรรเลงที่เหมาะสมกับการพัฒนาของยุคสมัยหรือการบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ เพื่อให้เข้ากับลักษณะใหม่ในการแสดงดนตรีในยุคใหม่ เพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือควรกล้าที่จะทะลุผ่านรูปแบบเดิมและแสดงเสน่ห์ของเพลงในรูปแบบที่ยืดหยุ่นและหลากหลายมากขึ้น หนึ่งทางเลือกคือสามารถทดลองปรับเปลี่ยนเพลงคลาสสิก เช่น การปรับเป็นการร้องประสานเสียง การร้องซ้ำ หรือการรวมกับวงออเคสตรา วงดนตรีพื้นบ้าน หรือวงดนตรีร็อก เพื่อสร้างประสบการณ์ทางเสียงใหม่ๆ นอกจากนี้ ควรนำการแสดงเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือเข้าสู่งานที่มีความสูงส่งและได้รับการติดต่อจากประชาชนบ่อยครั้ง ผ่านการโปรโมตและการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มความหลากหลายในการแสดง ในการปฏิบัติจะต้องมีการเรียนรู้และสรุปผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือสามารถปรับตัวให้เข้ากับความต้องการของยุคสมัยและตอบสนองความต้องการทางวัฒนธรรมของประชาชนได้อย่างเหมาะสม และหาทางพัฒนาที่เหมาะสมทั้งกับลักษณะเฉพาะของเพลงและความต้องการของยุคสมัย

3. การให้ความสำคัญกับปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาและนวัตกรรมของเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือ เพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือเป็นสมบัติของวัฒนธรรมท้องถิ่น การสืบทอดในรูปแบบปัจจุบันดูเหมือนจะค่อนข้างอนุรักษ์นิยมและพึ่งพารูปแบบการสืบทอดแบบดั้งเดิมมากเกินไป สถาบันวัฒนธรรมและศิลปะในระดับอำเภอและกลุ่มงานวรรณกรรมได้มีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่เพลงพื้นบ้าน แต่การมุ่งเน้นงานของพวกเขายู่ที่การทำซ้ำวิธีการร้องเพลงในอดีตซึ่งทำให้เกิดข้อจำกัดต่อการนวัตกรรมและการพัฒนาของเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือ รูปแบบการร้องสอนที่เป็นแบบดั้งเดิมได้มีการเปลี่ยนแปลงไปแล้ว เพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือเริ่มก้าวไปสู่เวทีที่กว้างขึ้น ไม่เพียงแต่ปรากฏในห้องส่งของสถานีโทรทัศน์กลางแห่งประเทศไทย แต่ยังเข้าสู่ห้องโถงทองคำในเวียตนา ได้รับการชื่นชมและตอบรับอย่างกว้างขวาง การประชาสัมพันธ์จากสื่อมวลชนทำให้เพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือมีอิทธิพลทางสาธารณะอย่างมาก กระตุ้นการพัฒนาตลาดวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างรวดเร็ว ในขณะเดียวกันยังทำให้มีคนรุ่นใหม่จำนวนมากสนใจเข้าร่วมในงานสืบทอดและพัฒนาเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือ

สุดท้าย การนำเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือไปสู่การเป็นอุตสาหกรรมไม่เพียงเป็นส่วนประกอบหลักของเศรษฐกิจสังคม แต่ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอีกด้วย

สรุป

เพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือเป็นการนำเสนอความทรงจำร่วมของประชาชนในภูมิภาคเสฉวนเหนืออย่างชัดเจน ในฐานะที่เป็นส่วนสำคัญของมรดกวัฒนธรรมที่ไม่มีตัวตนของชาติจีน จึงบรรจุข้อมูลทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งพร้อมด้วยคุณค่าทางความสุนทรีย์ที่สำคัญ การศึกษาในครั้งนี้ได้อธิบายคุณลักษณะด้านความสุนทรีย์ของเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ด้านความสุนทรีย์ในช่วงประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกัน โดยพิจารณาจากมุมมองด้านความงามทางดนตรี, วิทยาศาสตร์ ประเพณี, และสังคมศาสตร์ การศึกษาได้ขุดค้นลักษณะทางสุนทรีย์ของทำนองและจังหวะของเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือ ประเมินสไตล์ภาษาและเนื้อหาทางวัฒนธรรม ตลอดจนแนวโน้มทางสุนทรีย์ของรูปแบบการแสดง และเปิดเผยความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งระหว่างเพลงพื้นบ้านกับประเพณี เมื่อพิจารณาถึงผลกระทบของสภาพแวดล้อมทางสังคมต่อความสุนทรีย์ของเพลงพื้นบ้าน การศึกษายังได้สำรวจปัจจัยทางประวัติศาสตร์และการเมือง, วัฒนธรรมและการศึกษา, สื่อและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ที่ทำงานร่วมกันในการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ด้านความสุนทรีย์ของเพลงพื้นบ้าน เพื่อหวังว่าจะได้เสนอแนวทางอ้างอิงและความเข้าใจใหม่ๆ สำหรับการสืบทอดเพลงพื้นบ้านเสฉวนเหนือในยุคใหม่ให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จ้าว ปิน. (2017). การวิเคราะห์การใช้เสียงระดับในการร้องเพลงพื้นบ้านसानเปย์. *เสียงแห่งแม่น้ำเหลือง*, (20), 90-91.
- ดูย ตัน. (2015). การสำรวจเทคนิคการนำวิธีการร้องแบบ Bel Canto มาประยุกต์ใช้ในการร้องเพลงพื้นบ้านसानเปย์. *ฟอรัมอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี*. (20), 200-201.
- สื่อ เสวี่. (2015). บทบาททางศิลปะของภาษาถิ่นในการร้องเพลงพื้นบ้านसानเปย์. *เสียงแห่งแม่น้ำเหลือง*. (3), 92-93.
- อัน ป้อ. (1951). สหายชิงไห่จะคอยชี้แนะและให้กำลังใจพวกเราตลอดไป. *ดนตรีประชาชน*. (02), 101-105.
- หลี่ ป้อ. (1958). ความทรงจำเกี่ยวกับขบวนการการแสดงระบำพื้นบ้านที่เยียนอาน – ครบรอบ 15 ปีการแสดงละครระบำพื้นบ้าน "พี่น้องบุกเบิกที่ดิน". *ดนตรีประชาชน*. (02), หน้า 26-28.
- ตู้ หลินหยวน, เหยา หววยซาน และคณะ. (2023). *การศึกษาเชิงวัฒนธรรมसानเปย์*. ปักกิ่ง: สำนักพิมพ์การศึกษาระดับสูง.

- คณะกรรมการบรรณาธิการเอกสารพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (1991). *รวมผลงานของเหมาเจ๋อตง – เล่มที่สาม*. ปักกิ่ง: สำนักพิมพ์ประชาชน.
- เย่า จี้เหิง, กู๋ เจ๋อแก๊ง. (1958). *การศึกษาบทกวีฉือ – เล่มที่สิบเอ็ด*. ปักกิ่ง: สำนักพิมพ์จงหัว.
- ตู้ หลินหยวน, เหยา หวายซาน และคณะ. (2023). *การศึกษาเชิงวัฒนธรรมส่วนแป๋ย*. ปักกิ่ง: สำนักพิมพ์ การศึกษาระดับสูง.
- ตู้ หลินหยวน, เหยา หวายซาน และคณะ. (2023). *การศึกษาเชิงวัฒนธรรมส่วนแป๋ย*. ปักกิ่ง: สำนักพิมพ์ การศึกษาระดับสูง.
- เหวิน อี้ตัว. (2017). *ความหมายใหม่ของวรรณกรรมโบราณ*. ปักกิ่ง: สำนักพิมพ์การพาณิชย์.
- ตู้ หลินหยวน, เหยา หวายซาน และคณะ. (2023). *การศึกษาเชิงวัฒนธรรมส่วนแป๋ย*. ปักกิ่ง: สำนักพิมพ์ การศึกษาระดับสูง.
- ตู้ หลินหยวน, เหยา หวายซาน และคณะ. (2023). *การศึกษาเชิงวัฒนธรรมส่วนแป๋ย*. ปักกิ่ง: สำนักพิมพ์ การศึกษาระดับสูง.